

Arrest

nr. 152 279 van 11 september 2015
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Kirgizische nationaliteit te zijn, op 2 april 2015 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 9 februari 2015 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 juni 2015 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 22 juni 2015.

Gelet op de beschikking van 10 juli 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 augustus 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen, bijgestaan door advocaat H. DE PONTIERE, en van advocaat L. VAN DE PUTTE, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden bestuurshandeling betreft de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 9 februari 2015 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de

vreemdelingenwet) onontvankelijk verklaard wordt, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 7 maart 2015.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1 Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet aan de partijen bij beschikking de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* werd het volgende gesteld:

“De verzoekende partij heeft binnen de in artikel 39/81, vijfde lid, van voormelde wet voorziene termijn van 15 dagen, geen synthesesemorie ingediend.

Met toepassing van artikel 39/81, zesde lid, van voormelde wet moet de Raad onverwijld uitspraak doen “waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.””

Door een verzoek tot horen in te dienen, maken de verzoekende partijen kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (zij worden overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer zij niet vragen om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224 092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partijen de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 22 juni 2015 dienen de verzoekende partijen een vraag tot horen in. Ter terechtzitting van 11 augustus 2015, alwaar de verzoekende partijen uitdrukkelijk worden uitgenodigd te reageren op de in de beschikking van 15 juni 2015 opgenomen grond, wordt het volgende gesteld: *“VzP stelt dat het inderdaad zo is dat de termijn over het hoofd werd gezien wat betreft de synthesesemorie. Zij denkt dat er een brief werd neergelegd inzake de wens om geen synthesesemorie in te dienen. Zij stelt verder dat de dochter van verzoekers ernstig ziek is maar dat zij nooit werd onderzocht of gehoord. Er is nooit contact geweest tussen de behandelende arts en de arts van DVZ. VzP stelt dat het terugsturen van verzoekers zonder dat er nagegaan wordt of er een behandeling beschikbaar is in het land van herkomst, strijdig is met artikel 3 van het EVRM.*

VwP sluit zich aan bij de beschikking en stelt dat er geen verplichting is tot bijkomend onderzoek.”

2.2 Artikel 39/81, derde lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“In afwijking van het eerste lid en indien artikel 39/73 niet wordt toegepast, zendt de griffie zodra het nuttig is, desgevallend een afschrift van de nota met opmerkingen aan de verzoekende partij en stelt deze tevens in kennis van de neerlegging ter griffie van het administratief dossier.”

Artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Indien de verzoekende partij tijdig een kennisgeving heeft ingediend dat zij een synthesesemorie wenst neer te leggen, beschikt zij, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van vijftien dagen om een synthesesemorie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat.”

Artikel 39/81, zesde lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Indien de verzoekende partij geen synthesesemorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.”

Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat de beschikking van 30 april 2015, waarbij aan de verzoekende partijen een afschrift van de nota met opmerkingen werd gezonden, de verzoekende partijen in kennis werden gesteld van de neerlegging ter griffie van het administratief dossier en aan de verzoekende

partijen de termijnen werden meegedeeld voor het indienen van een kennisgeving om al dan niet een synthesesememorie neer te leggen en, desgevallend, voor het indienen van een synthesesememorie, op 30 april 2015 aangetekend werd verstuurd naar de gekozen woonplaats, met name ten kantore van advocaat X. Dit is de gekozen woonplaats zoals opgegeven in het verzoekschrift. Naar analogie met het bepaalde in artikel 39/57, § 2, 2° van de vreemdelingenwet worden de verzoekende partijen geacht deze aangetekende brief ten laatste op 6 mei 2015 te hebben ontvangen, dag vanaf dewelke de in artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet bepaalde termijn van vijftien dagen begint te lopen. *In casu* was de laatste nuttige dag voor het neerleggen van een synthesesememorie waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat 20 mei 2015. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt vast dat de verzoekende partijen binnen de in voornoemd artikel bepaalde termijn geen synthesesememorie hebben ingediend. Overeenkomstig artikel 39/81, zesde lid van de vreemdelingenwet dient het ontbreken van het vereiste belang te worden vastgesteld.

2.3.1 In de mate waarin de verzoekende partijen ter terechtzitting betogen dat *“het inderdaad zo is dat de termijn over het hoofd werd gezien wat betreft de synthesesememorie. Zij denkt dat er een brief werd neergelegd inzake de wens om geen synthesesememorie in te dienen.”*, merkt de Raad op dat voormelde argumentatie ter terechtzitting feitelijke grondslag mist. Uit het rechtsplegingsdossier blijkt immers dat zij de Raad op 7 mei 2015 bij aangetekend schrijven op de hoogte stelden van hun wens om een synthesesememorie in te dienen. Bovendien geven zij ter terechtzitting zelf toe dat *“de termijn over het hoofd werd gezien wat betreft de synthesesememorie.”*

2.3.2 In de mate waarin de verzoekende partijen betogen dat *“de dochter van verzoekers ernstig ziek is maar dat zij nooit werd onderzocht of gehoord. Er is nooit contact geweest tussen de behandelende arts en de arts van DVZ. VzP stelt dat het terugsturen van verzoekers zonder dat er nagegaan wordt of er een behandeling beschikbaar is in het land van herkomst, strijdig is met artikel 3 van het EVRM.”*, merkt de Raad op dat voormelde beschouwing niet ter zake dienend is. Het vertoog van de verzoekende partijen heeft immers betrekking op de gegrondheid van de vordering, terwijl *in casu* de ontvankelijkheid van het beroep ter discussie staat.

Aangezien de verzoekende partijen *in casu* binnen de in artikel 39/81, vijfde lid van de vreemdelingenwet bepaalde termijn geen synthesesememorie hebben neergelegd en de verzoekende partijen verder niet aantonen dat zij wegens overmacht werden verhinderd tijdig een synthesesememorie in te dienen, kan van de sanctie voor het niet neerleggen van een synthesesememorie waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat niet worden afgezien. Overeenkomstig artikel 39/81, zesde lid van de vreemdelingenwet dient het ontbreken van het vereiste belang te worden vastgesteld.

Het beroep tot nietigverklaring is, gelet op het ontbreken van het wettelijk vereiste belang, niet ontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf september tweeduizend vijftien door:

mevr. A. DE SMET,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET